

ЧУДОМИР ВЕТРЕН

chitanka.info

Няма нужда да питате за произхода на името му. Тръгнете ли по линията от Дъбовската гара за към Ветрен, и в най-тихия ден ще ви лъхне освежителен вятър, който понякога е тъй свиреп, че дървета с корените мъкне. Около двадесет такива дръвчета преброихме от гората до селото.

Не може и другояче да бъде. Точно на север от селото, в Балкана, са зинали две гърла, два дълбоки прохода, из които се промъкват Дъбовската и Ветренската река. През дефилето на Дъбовската река се промъква Борущенската линия. И колко са пакостни тези реки! Лятно време едва протичат, а пролет и есен като побеснеят, изскачат от леговищата си и завличат каквото срещнат по пътя си. По такъв начин са унищожили с хиляди декари земя, като са я набили с пясък и камъни. Запитахме сведущи лица не може ли да се направи нещо за урегулirването им посредством трудова повинност например. Отговориха ни, че всякаква работа доле в полето е неефикасна. Трябва горе да не се позволява да се свличат пясъци и наноси. Това става чрез залесяване, а то върви бавно, с години. Освен това този въпрос бил чисто икономически, понеже изворите на тези реки минават през имотите на горните села: Сливито, Поповци, Борущица и др., и за да се залесят местата край изворите на горните реки, трябва да се отчуждят много селски имоти, а това значи да останат без имоти и без това гладните горни села. И все пак долу може да се направи нещо, за да се спаси поне малко земя. Черганци напр. доста са укротили Карадере с ред стени и засети редове върби, обаче вниманието на ветренци досега е било съсредоточено в постройката на линията Дъбово — Сливен и там те са отбивали своята трудова повинност.

— Работихме като роби — оплакват се селяните, — унищожиха ни толкова работна земя и вместо гара правят ни един кантон!

Изглежда, че са се оплакали и по-нагоре, защото преди месец нещо ходили специално за това в селото им министърът на железниците заедно с директора на железниците. Дали интересите на държавата ще съвпаднат с тия на ветренци, не знаем.

Преди да стигнете селото, непременно ще се отбиете в Гурбаловата воденица. Там са розоварните на Бончев и Христо Христов. Гурбаловата воденица е с многото тополи и малко мливари. И със знаменитите два рогати петела. Старият воденичар дядо Дончо, покойник вече, в момент на дълбоко просветление отрязва шиповете от

краката на двата си петела и изкусно ги присажда на челата им. И сега те пристъпват величествено и бавно, символизирайки със своите рога непостоянството на нежната половина от пернатия род. А практичният син на знаменития хирург продава сега по 20 лв. яйцата на своите кокошки, лъжейки наивните мливари, че ще им излюпят също такива рогати петли.

Насред полето, на един километър от воденицата, е разположено селото. Западната му част е забулена от безброй дървета. Там са били прочутите някогашни градини, засявани в миналото със зеле, откъдето селото е носило първото си име Лаханлий. Селото има около 200 къщи, между които се мяркат доста нови и хубави постройки. Най-голямата и най-хубавата е прогимназията, за която преди три години още писахме, че е неплатена. В деня, в който бяхме там, общинарите продаваха част от общинската мера, за да доизплатят прогимназията. На север от селото има уреден и с добро бъдеще разсадник.

В хубаво собствено здание се помещава кредитна-потребителна кооперация „Прогрес“, която върви добре.

Читалището носи хубавото име „Христо Ботев“, но това не му пречи да спи непробудно.

Изобщо не са много добре тази година ветренци, па и всички наши села. Цената на сливовата ракия падна значително след засилването на лозята, розовият цвят е с две трети по-малко от миналата година, а цената му е същата. Погледите им са обърнати единствено към хубавите ниви. „Дано господ тях запази — думат те, — в тях ни е надеждата!“

(Публикуван във в. „Казанлъшка искра“, V, бр. 99 от 31.VIII.1928 г.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.